

"Enhedskrisen" i den kommunistiske bevægelse og OKTOBERs opgaver

Udtalelse fra den partiforberedende kommunistiske organisation OKTOBER

Bragt i Kommunistisk Politik 22, 1998

De dramatiske og verdenshistoriske begivenheder i 1989-91 skabte en ny verdenshistorisk situation: socialismen i på det europæiske kontinent blev midlertidigt udryddet, en "ny verdensorden" under den amerikanske imperialismes førerskab blev etableret.

"Murens fald", Vesttysklands opslugning af det tidligere DDR, de østeuropæiske landes underlæggelse under den amerikanske og vesteuropæiske imperialisme, Sovjetunionens sammenbrud og den kapitalistiske kontrarevolution i det socialistiske Albanien fuldbødte et historisk udviklingsforløb, som har haft omfattende, negative konsekvenser for arbejderklassen og folkene ikke bare i Europa, men på globalt plan. Det betød en global styrkelse af imperialismens og reaktionens kræfter og udløste en kapitalistisk offensiv mod alt revolutionært, progressivt og socialistisk, forbundet med en antikommunistisk hetz af enorme dimensioner. Et kapitalistisk verdensmarked, domineret af monopolerne og de multinationale selskaber, ledsaget af opbygningen af en række internationale imperialistiske organismer og aftaler, blev opbygget.

"Socialismens fald" i Sovjetunionen og de tidligere folkedemokratiske og socialistiske lande i den sovjetiske lejr blev af den imperialistiske propaganda fremstillet som "socialismens historiske fallit", som "kommunismens sammenbrud" og som det endelige bevis på "uvidenskabeligheden" af Marx' og Lenins lære.

Med Sovjetunionens sammenbrud var der imidlertid hverken tale om et sammenbrud for et ægte socialistisk samfund eller for marxismen-leninismen, den internationale arbejderklassens verdensanskuelse.

Der var tale om kulminationen på en proces, der strakte sig over årtier – og som for alvor tog sit afsæt med SUKPs 20. kongres og den moderne revisionismes gennembrud dér.

Den moderne revisionisme afviklede arbejderklassens statsmagt og oprettede det ny revisionistiske borgerskabs diktatur; den indledte en proces henimod genoprettelsen af kapitalismen i forklædt form; den forvandlede Sovjetunionen fra et bolværk for socialismen og et centrum for den verdensrevolutionære proces til en socialimperialistisk supermagt; den forvandlede SUKP og alle de kommunistiske partier, som slog ind på denne vej, fra arbejderklassens fortropspartier til partier af moderne revisionistisk type: revolutionære i ord, reformistiske i praksis, og indledte den proces, der førte til deres overgang til utilsløret socialdemokratisme.

Med Sovjetunionens sammenbrud var der ikke tale om "socialismens fallit". Det var en understregning af, at den revisionistiske pseudosocialisme ved magten uundgåeligt vil føre til genoprettelsen af kapitalismen i klassiske former, såfremt den ikke stoppes af revolutionens kræfter.

Sovjetunionens sammenbrud var hverken et udtryk for socialismens historiske fallit eller for marxismen-leninismens fiasko – det var et udtryk for den moderne revisionismes fallit som teori og praksis, sådan som de ægte marxistisk-leninistiske partier havde forudset det.

De moderne revisionistiske partiers åbne afstandtagen fra marxismen-leninismen og forvandling til socialistiske og socialdemokratiske støttepartier for kapitalismen og imperialismen var den uundgåelige følge af deres revisionistiske degeneration.

Den marxistisk-leninistiske teoris gyldighed og videnskabelige karakter blev ikke modbevist, men tværtimod bekræftet af disse kontrarevolutionære processer.

Om situationen blandt venstrekræfterne

De historiske, kontrarevolutionære begivenheder i 89-91 fik også stor betydning for og i vort land.

Det kapitalistiske Danmark indtog sin plads i "den ny verdensorden" under den amerikanske imperialismes ledelse; integrationsprocessen i monopolernes "Forenede Europa" blev forstærket; den danske "velfærdsmodel", der var et resultat af arbejderklassens kampe og en indrømmelse fra den herskende klasses side i forsøgene på at undgå en udvikling henimod et socialistisk Danmark, blev sat under angreb og skrottet.

"Danmarks Kommunistisk Parti", DKP, som fra slutningen af 50erne havde tilsluttet sig den sovjetiske revisionismes lejr (og op gennem 60erne og 70erne udviklet sit revisionistiske program for "det antimonopolitisk demokrati" som en specifik form for den revisionistiske tese om "fredelig overgang til socialismen") brød sammen og en række forskellige strømninger og tendenser trådte frem.

Dagbladet Land&Folk og en lang række andre partiaktiviteter blev likvideret, ungdomsforbundet DKU opløst; partiet forkastede programmatisk enhver tilknytning til marxismen-leninismen og forvandlede sig til et løst "netværk", der i dag er en gruppering indenfor et nyt parti: "Enhedslisten – De rød-grønne".

Den tidligere partiformand er i dag folketingsmedlem for det reformistiske Socialistisk Folkeparti.

I protest mod DKPs tilslutning til "gorbatjovismen", den sidste fase i den sovjetiske revisionismes udviklingsforløb, oprettedes Kommunistisk Parti i Danmark.

Med det "gorbatjovistiske" DKP og det venstrereformistiske, trotskistisk inspirerede, antikommunistiske parti Venstresocialisterne som de vigtigste initiativtagere oprettedes "Enhedslisten" – i første omgang som en "valgfront", en paraply for forskellige venstrefløjsorganisationer med henblik på at opnå repræsentation i folketinget og på lokalt plan.

Da "Enhedslisten" i 1994 opnåede repræsentation i folketinget forvandlede det til et egentligt parti af småborgerligt venstrereformistisk tilsnit. Det er – i lighed med Socialistisk Folkeparti – blevet en fast partner for det store borgerlige arbejderparti, Socialdemokratiet, og en solid støtte for den p.t. socialdemokratisk ledte regering, som står i spidsen for den herskende klasses felttog mod arbejderklassen og det store flertals møjsommeligt vundne rettigheder, angrebene på "velfærden", integrationen i Den europæiske Union og i den vestlige imperialismes militære organismer.

Selvom Enhedslisten i en række enkeltsager spiller en positiv rolle ved at rejse dem eller ved at fremføre kritik af en række forhold, må partiets indsats som helhed bedømmes som både negativ og skadelig for udviklingen af arbejderklassens kamp og af den revolutionære bevægelse.

Enhedslisten har ikke samlet venstrekræfterne i en "fælles front", men har fra sin start på baggrund af sin erklærede anti-marxisme-leninisme søgt at isolere og modarbejde den kommunistiske bevægelse. Med sit reformistiske, parlamentariske fokus fører Enhedslisten bredt anlagte kampe og folkelige organisationer på vildspor.

Den dominerende venstresocialistiske strømning i dette parti er en "principiel modstander" af opbygningen af brede folkelige fronter og massebevægelser, der omfatter forskellige grupper, lag og organisationer, og

af aktionsenhedens metode, og søger at udvikle masseaktioner og –bevægelser på et såkaldt "socialistisk grundlag", alt sammen i lyset af dens parlamentsfikserede strategi. Således overvejede man ved at opstille på en selvstændig partiliste ved det kommende parlamentsvalg til EF-Unionen, og dermed undergrave de folkelige modstanderbevægelser, og først og fremmest Folkebevægelsen mod EF-Unionen. Af en række årsager er denne plan blevet skrinlagt til en senere lejlighed.

"Enhedskrisen" i den danske kommunistiske bevægelse

Situationen omkring den moderne revisionismes fallit og delvise sammenbrud i begyndelsen af dette årti skabte en ny situation for den danske kommunistiske bevægelse. Behovet for at opbygge et stærkt kommunistisk parti var indlysende, og de marxistisk-leninistiske kommunister opfordrede til samling af hele den kommunistiske bevægelse i et stærkt kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund.

Dette forudsatte udviklingen af et fælles program, en fælles opfattelse af historien og af lærdommene fra det sovjetiske sammenbrud og den moderne revisionismes fallit, en fælles genbekræftelse af marxismen-leninismen som den vejledende teori – og en bestræbelse henimod en fælles organisering, herunder overvindelsen af en række uenigheder og gamle skillelinjer, der var af historisk eller ikke-principiel betydning.

DKP/ML, Danmarks Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (som var stiftet i 1978 som et resultat af kampen mod den moderne revisionismes gennembrud i DKP og imod den maoistiske variant af den moderne revisionisme) satte sig i spidsen for denne proces, der vakte betydelig genklang blandt alle erklærede kommunister. I partier og organisationer som DKP, KPID og Fælles Kurs og ikke mindst blandt mange midlertidigt "partiløse" kommunister bestræbte mange sig på at fremme en sådan proces.

Det kan imidlertid her sidst i årtiet konstateres, at denne proces har lidt en række tilbageslag, er gået i stå og befinder sig i en særdeles vanskelig situation.

Der findes en række årsager hertil:

Den danske kommunistiske bevægelse har ikke formået at befri sig fra den moderne revisionismes tankegods og rodfæstede praksis, selv efter at dens fallit er blevet historisk bevist.

Som national og international strømning er den moderne revisionisme ikke slået: Det må tilmed konstateres, at den ikke bare har overlevet, men også til en vis grad har søgt at "forny sig" og tilpasse sig den ændrede internationale og nationale situation. På internationalt plan har forskellige revisionistiske strømninger reorganiseret sig.

Ledelserne af en række erklærede kommunistiske partier og organisationer har aktivt modarbejdet eller søgt at fordreje processen henimod skabelsen af et stærkt kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund i Danmark.

Det gælder DKP, som ved sit eksempel anbefaler den kommunistiske bevægelse at likvidere sig selv og bestræbelsen for at skabe et kommunistisk parti ved at tilslutte sig Enhedslisten.

Det gælder KPID, som – under påberåbelse af allerede at være det kommunistiske parti, den danske arbejderklasse har brug for – har afvist en systematisk proces for kommunistisk samling, og tilmed ekskluderet dens vigtigste fortalere i partiet. KPID har aktivt deltaget i genopbygningen af resterne af den sovjetrevisionistiske "internationale kommunistiske bevægelse".

Det gælder Arbejderpartiet Fælles Kurs, som har set den kommunistiske samlingsproces som en genvej til parlamentarisk repræsentation og en overlevelsesmulighed for et parti, der ideologisk, politisk og organisatorisk er fuldstændig bankerot.

Og det gælder DKP/ML, der fra den 7. kongres i 1997 har forkastet sin hidtidige marxistisk-leninistiske linje og afskrevet sin ledende rolle i bestræbelsen for at skabe et stærkt kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund og i stedet har tilsluttet sig den moderne revisionismes lejr, nationalt og internationalt, som et falsk marxistisk-leninistisk parti. Denne udvikling blev beseglet gennem eksklusionerne af den tidligere partiformand og andre kommunister kort efter den nævnte kongres.

Enhedslistens forvandling til et venstresocialistisk parti, der søger at likvidere den kommunistiske bevægelse og indtage det kommunistiske partis rolle i arbejderklassens kamp på et reformistisk grundlag, der vil sætte kampen for et socialistisk Danmark og arbejderklassens stat yderligere tilbage, er endnu en væsentlig faktor i udviklingen af "enhedskrisen" i den kommunistiske bevægelse i Danmark. En manglende forståelse for Enhedslistens virkelige rolle og karakter og illusioner om at det er muligt at udvikle dette parti til et ægte kommunistisk parti er udbredt i dele af den kommunistiske bevægelse, og bevirker en svækkelse af kampen for at genskabe et stærkt kommunistisk parti.

Den partiforberevende kommunistiske organisation OKTOBER blev dannet i 1997 i en særlig situation, som følge af et brud med DKP/ML, som slog ind på en revisionistisk linje og kurs. Den har stillet sig som opgave at sikre skabelsen af et ægte og stærkt kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund.

Kampen for et ægte og stærkt kommunistisk parti må tage udgangspunkt i den kendsgerning, at de erklærede kommunistiske partier som DKP, DKP/ML og KPID ikke er ægte kommunistiske partier, ikke arbejder på marxismen-leninismens grund, men alle er partier af moderne revisionistisk type. befinder sig

Eller med andre ord må den tage udgangspunkt i den kendsgerning, at der i Danmark i dag ikke alene ikke eksisterer et samlet og stærkt kommunistisk parti. Der eksisterer ikke et kommunistisk parti, selvom adskillige kappes om dette hædersnavn.

Kampen for opbygningen af et ægte kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund går gennem en fortsat kamp mod den moderne revisionisme, som generelt er svækket, men langt fra slået, i alle dens former, nationalt som internationalt.

Den må endvidere gøre sig klart, at i den nuværende situation i Danmark repræsenterer Enhedslisten en for den kommunistiske bevægelse farlig politisk strømning: åben likvidationisme; og at forholdet til Enhedslisten og denne strømning er et centralt spørgsmål for hele den kommunistiske bevægelse, et spørgsmål af principiel karakter.

At forberede stiftelsen af et ægte marxistisk-leninistisk, kommunistisk parti er OKTOBERs grundlæggende opgave

Den partiforberevende kommunistiske organisation OKTOBER har stillet forberedelsen af dette parti som organisationens eksistensberettigelse og grundlæggende opgave. Når den er løst, vil OKTOBER blive nedlagt.

Hvad er betingelserne for, at der stiftes et nyt kommunistisk parti – af navn og gavn – i Danmark?

Et givet antal medlemmer? Et vist niveau af landsudbygning? Konkrete og definerede positioner i masseorganisationerne?

Sådanne skemaer kan og bør ikke opstilles.

Det afgørende for en partistiftelse er, at der eksisterer en marxistisk-leninistisk linje, et program for partiet, i klassekampen og kampen for socialismen; at der findes en stærk og velkonsolideret marxistisk-leninistisk ledergruppe, et stærkt kadrelag, der kan udgøre ryggraden også i et langt større parti. Linjen er afgørende, og menneskene, kadrerne, er afgørende.

Vil dette parti være et stærkt kommunistisk parti? Ja, det vil det selvfølgelig være.

Det vil være stærkt, hvis det forener de kampvillige og ægte revolutionære kræfter i den kommunistiske bevægelse i et sådant parti. Det vil være et svagt parti, hvis det sætter hensyn til antallet forrest og søger at forene både marxister-leninister og overbeviste revisionister, eller velmenende, men uforbedrelige opportunister.

Der må derfor gennemføres en konkret, omfattende, "åben og udadvendt" partistiftelsesproces, som søger at nå ud til og omfatte alle sådanne revolutionære kræfter i den kommunistiske bevægelse, alle der bør være med i et ægte og stærkt kommunistisk parti.

Opgaven at stifte dette parti bør populariseres, så det involverer og gradvis bliver en kampopgave for alle ægte kommunistiske kræfter i vort land.

Der findes en række sådanne kræfter, som bør vindes for det nye parti og fra starten være med i kampen for at skabe det.

OKTOBER må som organisation gå i spidsen for den konkrete partistiftelsesproces; samtidig med at organisationen efter evne må løse det kommunistiske partis opgaver.

Det vil for nærværende være forkert at "sætte dato på en partistiftelse" – men vi satser på en stiftelse af det kommunistiske parti omkring år 2000.

Hvad består denne konkrete partiforbereelsesproces så af?

Det består i at etablere marxismen-leninismen som det ideologiske grundlag for partiet; at skabe en fælles forståelse for marxismen-leninismens grundprincipper, og at kunne trække en klar skillelinje til moderne revisionisme, reformisme og al opportuniste – for det er afgørende for partiets generelle orientering og kurs, den eneste garanti for, at det ikke degenererer. Det betyder også at opnå en fælles opfattelse af den kommunistiske bevægelses historie og historiske erfaringer, herunder den danske revolutionære og kommunistiske bevægelses historie gennem tiderne, af den internationale kommunistiske bevægelses historiske skikkelser og af socialismens historiske udvikling, dens sejre og nederlag, herunder Sovjetunionens rolle i verdenshistorien.

Når alt dette siges, betyder det ikke, at alle detaljer skal være afklarede, men at de store linjer må ligge fast.

Det betyder at der udarbejdes et partiprogram, et principprogram, der behandler partiets grundopfattelser, vejen til socialismen og opbygningen af socialismen. Og et handlingsprogram, et dagskampsprogram, som trækker hovedlinjer, hovedprincipper og hovedmål op i kampen på de forskellige områder. Det betyder udarbejdelsen og diskussionen af et sæt partilove på marxismen-leninismens og den demokratiske centralismes grundlag, der opsummer alle de hidtidige erfaringer fra det revolutionære DKP og senere.

Partistiftelsesprocessen må endvidere tage form som en organisatorisk samlingsproces. Halvoffentlige landsdækkende og lokale seminarer og konferencer, tilrettelagt i lyset af denne proces og omkring de nævnte spørgsmål, sommerlejre og lignende tiltag, er vigtige elementer heri.

Endelig er udviklingen af de internationale forbindelser, herunder forbindelserne til den internationale kommunistiske bevægelse af stor betydning. Et afklaret og realistisk forhold til Cuba og Korea er af stor betydning. De danske kommunister må knytte sig til de ægte kommunistiske partier verden over – og afvise nye revisionistiske organismer.

En overordentlig vigtig del af spørgsmålet om kommunistisk organisering er spørgsmålet om den kommunistiske ungdom. Skal den organiseres i en selvstændig organisation og hvilken karakter og indretning skulle denne organisation have?

Det er ubetinget nødvendigt at den revolutionære ungdom organiseres i en særlig ungdomsorganisation, knyttet til den kommunistiske fortropsorganisation.

Med skabelsen af Kommunistisk Ungdomsforum, der også har påbegyndt udgivelsen af bladet "Fremad" er de første konkrete skridt i retning af at genstifte et kommunistisk ungdomsforbund taget.

Genskabelsen af et revolutionært DKU er en opgave, der står højt på dagsordenen.

Processen frem imod genskabelsen af et ægte kommunistisk parti i Danmark har ikke karakter af en opgave for "specialister" i kommunistisk teori eller politik. Den foregår i ubrydelig og uløselig sammenhæng med udviklingen af klassekampen. OKTOBER må – sine begrænsede kræfter til trods – søge at opfylde det kommunistiske partis opgaver der. Kommunisterne og deres organisation må gå ind i den daglige kamp. Uden dette er det umuligt at vinde rodfæste i arbejderklassen for en kommunistisk politik.

I kraft af en rigtig analyse og fastlæggelsen af en rigtig linje i de store classeslag kan kommunisterne øve en indflydelse på udviklingen, der går langt udover deres antalsmæssige styrke.

Der er brug for kommunisterne i den daglige kamp. Deres indsats er af afgørende betydning for deres udfald.

Slut op i kampen for det kommunistiske parti!